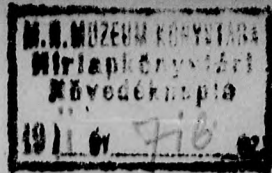

1-538

XII. évfolyam

Szigetvár 1911 január hó 1.

1-ső szám.

DÉLSOMOGY

Függetlenségi és 48-as párti politikai lap. Megjelenik Vasárnap.

<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona. Negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes példány ára 20 fillér. —</p>	<p>Felelős szerkesztő: BARVÁRTH GYULA.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Igmándy-utca 60 szám. Kéziratot vissza nem adunk. — Nyílt-tér garmond sora 40 fillér. —</p>
---	---	---

1911.

(F. É.) Az idő kereke nem áll. Szédületes gyorsasággal halad előre s aki nyomdokát követni nem tudja, az ott marad az út szélén, az árokban, elhagyva, elfeledve. Por belepí, utszéli sár bemocskolja, s a haladók léptei nyomán felzuduló szürke porfelhő még nyomait is eltünteti az utókor előtt. *Haladás!* Ez most a jelszó. Se jelszó hatása alatt áll minden. Még az idő is mintha meggyorsította volna tempóját, úgy elszárgult felettünk, hogy az ő esztendőhöz még hozzá sem szokhattunk, már eljött fényes ragyogásával ezernyi ezer reménységével az új, a várakozásokkal teli, a várvavárt.

Mert bizony, hiába mondja a régi jó latin közmondás: „De mortuis nil, nisi bene!” A halottakról jót vagy semmit! Az elmult esztendőről vajni kevés jó dolgot mondhatunk, de annál több rosszat, de annál több kellemetlent, annál több fájdalmasat.

Nem hagyott maga után siránko-

zó, fájdalmas bánatos sziveket. Az elmult esztendőt nem sirja vissza senki eltávozására nem hagy fájdalmas nyomokat maga után, mert kevés örömet, sok bánatot, szomorúságot hagyott hátra örökségül.

„Le roi est mort, vive le roi!” Meghalt a király, éljen a király, mondja a kevésbé érzékeny francia közmondás s vele mi is hangoztassuk vigan fel-emelt fővel, szívünkben teli reménységgel: Meghalt az ő esztendő, éljen az új esztendő!

S a hogy a jó kereskedő szokta, az év utolsó napján, csináljunk mi is leltárt lelki áruraktárunkban. Vizsgáljuk meg azt, ha az égi bíró valahogyan, egy szép napon rovincsolni akarná lelki jó és rossz tulajdonságainkat, vajjon aktív, avagy passív mérleget nyer-e el eredményül?! Tekintsünk az esztendő változásakor lelkünk mélyébe s bíráljuk el azt, hogy eleget tettünk egész esztendőben azoknak a kötelességünknek, melyek mindanyiuak osztályrészül jutott. Nem hanyagoltuk-e el kötelességünket, nem játszottuk ki azokat a parancsokat, melyeket az er-

kölcs, melyeket a vallás törvényei ránk parancsolnak. Úgy sáfarkodtunk a lelkekkel ahogyan azt mint jó embereknek, mint jó honpolgároknak, mint testvéreknek kötelessége?

Ha a születendő esztendő első percében mindenki pörérre vetköztetné lelkét s belepillantani merészelne abba, hogy szemügyre vegye a bent történeteket, óh akkor minő siránkozás, minő szomorú jajveszékelés hangzanék fel szerte ez országban, melyben a testvéri, a baráti, a rokoni marakodás képezi éltető lelkét, igazi elemét társadalmunknak.

Nem sáfarkodtunk jól azzal, mit a magasságos hatalmak reánk bízak. Nem tettük meg kötelességünket, sem a vallás sem az erkölcs parancsai szerint. A szegényt nyomorogni, az éhezőt éhezni, a didergőt fázni, a nyomorékot nyomorogni hagytuk. Nem törődünk felebarátaink szerencsétlenségével, nem kerestük fel őket még csak vigasztaló szavunkkal sem bánatukban, nem nyújtottunk segítő kezelt az elesetteknek. Egész esztendőben csupán a saját személyünk kultuszának hódoltunk s

A két Tóni.

Irta: GOTTIER LAJOS.

I.

Ejjelre olyan csinos hóvihár kerekedett hogy a vén fák az erdőn csak úgy csóválták a fejüket:

— Soha ilyet!

Aztán oda-odacsaptak galyaikkal a rozoga, öreg kastély ablakaihoz. Beatrix álmatlanul hanykolódott ágában. Végre megszólalt:

— Alszol, Tóni?

Bátyja a másik szobából felelt:

— Nem alszom. Mi bajod?

— Hallod ezt a vihart? Még a fejünkre dől ez a vén kastély.

— Dehogyan dől. Nagyobb idöket is át-

élt ez már.

— Tóni! Én úgy félek. Hallod a farkasokat, hogy üvöltenek?

— Ráérnek. Egyéb dolguk sincs.

— Én nem tudom, te mindent olyan flegmatikusan veszel. Ahelyett, hogy most a fővárosban farsangolnánk, itt tengődünk az erdő közepén, ebben a nyomorult fészekben, a farkasok társaságában.

— Csak tőled függ, hogy más társaságod is legyen. Eredj feleségül Szentérdyhez, ő még tán arra is ráadja fejét, hogy Pestre vigyen farsangolni. Amilyen szerelmes beléd, kitelik tőle.

— Köszönöm a jó tanácsot. Ha egyebet nem tudsz, ebből nem kérek.

— Akkor ne panaszkodjál, hanem türbékével.

— Én nem is tudom, mi örömed telik

az ilyen életben? Magaddal együtt engemet is eltemetsz. A legszebb éveimet így kell eltöltenem.

— Betta! Betta! Soha se jön meg az eszed. Talán én nem örvendenék, ha egy kis örömet tudnék szerezni neked? De ha egyszer nem telik jövedelmünkből, hogy a fővárosba hurcolkodjunk! Ez az öreg kastély mégis csak födelet ad nekünk. A föld is kitermi azt az eleséget, amire szükségünk van. Sőt még egy kis fölöslegesre is jut. Ha azonban bérbe adnám, annyi bért sem kapnánk, amiből Pesten becsületes lakást tartunk. Hiszen ismered a fővárosi életet. Volt módod benne a férjed életében. Tudod, mi a cifra nyomorúság.

Az asszony mormogott még valamit, aztán a falnak fordult és elaludt.

A két testvér, a harmincöt éves Gaálócy

A farsangi ujdonságok nagy választékban raktárra érkeztek.

Különlegességek batistok, grenadin és Tüllökben.

Nagy választék alkalmi écharpokban!

DEUTSCH DÁVID FIA divatházában SZIGETVÁR.

azt elégitettük ki a lehetőség szerint. Nem panaszkodni akarunk, csak, a lelki mérleg egyensúlyát megállapítani. S a mikor ezt cselekedjük nem nyomhatjuk el feltörő panaszszavunkat. Az elmúlt esztendő nem volt a haladás jegyében működő, ne sajnáljuk tehát annak kimulását.

A letűnő nap bibor sugárait elnyeli a látóhatár ezüstös tengere, mig keleten új nap kél fényesen, arany sugarakban fürödve. A hegyek oldalai aranyglóriát öltenek magukra s a reménység örökké élő fája újra kizöldel, mert ime elérkezett az új esztendő, mely a reménysegek valóra válását, kívánságunk teljesülését hozhatja magával.

1911. Örömmel köszöntünk, legyen jobb, boldogabb sikerekben, eredményekben gazdagabb elődönnél.

— *Olay Lajos leányának levele szerkesztőnkhez.* Nehai nemes Olay Lajos több cikluson át volt országgyűlési képviselőnk elhalálozásakor miként azt megirattuk, a függetlenségi párt elnöksége részvétlevelet intézett az elhunyt leányához Györfly Gyulánéhoz, ki a múlt héten a következő levelet intézte lapunk szerkesztőjéhez; mint a párt elnökéhez:

Igen tisztelt Bárvarth ur!

Fogadja hálás köszöntem, felejthetetlen jó édes atyám, halála alkalmából tanusított igaz részvétükért. — Bocsássanak meg, hogy a váratlanul jött megrendítő csapás hatása alatt képtelen lévén, gondolkozni, elmulasztottam épen legőszintébb hivatásom idejében értesíteni. A kívánt partékat itt mellékelem. Midőn még hálásan megköszönöm, hogy boldogult édes apám emlékének azzal a szeretettel áldoznak amivel ő életében szigetvári barátai és párthívei iránt viseltetett, maradok igaz tisztelettel lekötözött hívők

*Györfly Gyuláné
Olay Leona.*

Tóni és tíz évvel ifjabb nővére, Beatrix, itt születtek és itt nőttek föl az ősi házban, mely félóránnyira feküdt a falutól. Szüleik korán elhaltak s a leány a szomszéd városba került neveldebe. Onnan ment férjhez Morványi Lajoshoz, egy fővárosi bankhivatalnokhoz. A férj azonban két évi házasság után meghalt s az özvegy visszakerült fivéréhez.

Reggelre a vihar megszűnt s a Gaálócyaak öreg kastélya pompás száraz téli napra virradt.

És délután ott ültek hárman, az ódon ebédlőben.

A harmadik: Szentérdy Péter, fiatal birtokos. A szomszédos pusztán lakott. Sövényeskén.

Ez a délceg magyar szerette az özvegyet becsületes szívének egész melegével. El is mondta neki százszor meg ezerszer. Az pedig csak játszott vele. Asszonyi hűségének hízelt ez a nagy szeretet s talán ha a férfi nem mutatta volna ki annyira érzelmeit, hamarabb felé hajlik a szép asszony szíve. Így azonban — mert nagyon is biztos volt szerelmében — csak hiteltette őt és halogatta a kenyértörést, anélkül, hogy

A politikai helyzet.

A trónörökös Budapesten.

Budapest december 29.

A delegációk még tegnap összeültek. A magyar delegáció tegnap csak az átalakuláson esett túl, az osztrák már a javaslat előkészítésével is végzett.

Az ünnepi megnyitó Ferenc Ferdinánd közreműködésével ma délelőtt volt. Délután a főherceg már ismét visszautazott Bécsbe.

—o—

A trónbeszéd délben volt. A magyar és osztrák elnökök üdvözlete után a trónörökös kérte a hadügyi költségek emelését a hadsereg és az ország érdekében. Délben minisztertanács volt, amikor folyóügyeket intéztek el.

Oroszország hadikészülődései.

Lázás sietséggel javítja az orosz haderejét. Erre a japán háborun kívül az a lecke is készült, a miben a szerbhecc alkalmával Ausztria-Magyarország és Németország részesítettek. Legujabban léghajókat akar rendelni. A pályázati felhívásból kitűnik, hogy legalább is 7000—8000 köbméter ürtartalom, másodpercenként 18 méter gyorsaság és 2 drb. 200—200 lóerejű motor a léghajó kelléke. — Ezenkívül az utasokon még jelentékeny mennyiségű robbanó szerf és gépfegyvert is el kell birtania a léghajónak. A pályázatban azonban csakis orosz gyárosok vehetnek részt.

— **Lemondás.** Mint értesülünk, dr. Rusa Ernő kir. közjegyző kit Darányban és Szigetváron törvényhatósági bizottsági tagnak választottak meg, a darányi mandátumról lemondott és a szigetvárit tartotta meg.

Apró megjegyzések.

A városi tisztviselők és rendőrök fizetésemelést kérnek. A képviselőtestület természetesen beható vita tárgyává tette az ügyet. Egy városatya tulságos erőlyesen tiltakozott a fizetésemelés ellen, mert ugyan mond az iparos és földműves osztálynak senki sem ad drágasági pótlékot, így tehát ők nem viselhetik a pótdadó növekvést, amit a fizetés emelés okvetlenül maga után vonna. A szükmarku városatyának ez az okoskodása kicsit sántít. Mert bizony az iparos is, a földműves is, sőt a szabad kereseti pályán működő minden társadalmi osztály, megkapja a maga drágasági pótlékát. Az iparos pl. a cipő, a ruha, s általában minden iparkészítmény árának megdrágulásában, a gazda pedig a gabona árában. Hiszen minden fogyasztásicikk legalább is felével, ha nem többel kell drágábban, mint csak pár év előtt is. Ne beszéljen hát a városatya arról, hogy az anyagi javakat termelő osztálynak nincs módjában az általános drágulás arányában a fogyasztótól valóságos drágasági pótlékot szedni, mert ezt neki senki el nem hiszi s ezzel az okoskodással ugysem tudja leplezni tiltakozásának valódi okát, t. i. azt, hogy kiscgazdapárti politikából ellenzi a fizetésemelést, lévén ennek a párt-nak programjából kizárva minden, ami az értelmiségi osztályoknak bármilyen csekély javára is szolgálna.

Néhány szó a közvilágításról.

Folytatás.

Tehát arról van szó, hogy a város a közvilágítást ne kezelje házilag. Mert bármily haszonnal járna is a házi kezelés, a vállalatot újabb adósság csinálás nélkül megalapítani nem lehet. — A város pedig, ha csak elkerülhetetlenül nem szükséges, újabb adósságot nem csinál.

Sokat lehetne arról beszélni, amint

igent vagy nemet mondott volna neki.

A házigazda az ablaknál állt és elnézte a hóborított százasod tölgyeket. Beatrix és az ő állhatatos lovagja ott ültek egy kis thea-asztalnál, a kandalló előtt, melyben hatalmas hasábfák pattogtak. Minden meg volt a hangulathoz. A kandalló tüze és az ősi képek az öreg ház falán.

A fekete szemű, szöghaju Beatrix olyan volt a roccoco brokát pongyolában — melyet valamelyik dédanyjának lavendula illatú szekrényéből szedett elő — mint egy elefántsontra festett pasztell XIV. Lajos korából.

Kipirult arccal kevergette theáját, mi alatt az ifju makacs, mohó vágygally nézett édes szép arcába.

Aztán megrázta a fejét.

— Nem, Szentérdy. Nem akarok még férjhez menni. Ez ugyan furcsán hangzik egy asszony szájában. De maga ismeri elmúlt életemet. Először gyermekből lettem asszonnyá. Anélkül, hogy ismertem volna a szerelmet. Örvendtem a menyasszonyi ruhának és a lakodalmi tortának, most még egy kicsit élvezni akarom az életet és a szabadságomat. Mert utoljára is csak az lesz a

vége, hogy fölme gyünk Tónival a fővárosba. Ha maga igazán szeret és kitart mellettem és ... majd egy idő múlva megújítja ajánlatát, és ... és ha én akkor nem fogok mást szeretni, akkor nem bánom, a felesége leszek.

Az ifju sóhajtott.

— Ez ugyan gyenge biztatás.

Beatrix melegen mosolyogva nézett rá.

— Hát a barátságom semmi? — Apró fehér kezét belétemette a férfi hatalmas barna markába.

Szentérdy áhitattal emelte ajkaihoz a kis kezét.

— Most pedig, utam, beszéljünk egyöb-ről. Mulattasson engem,

— Keserves mulattatás volt biz' az, amit Szentérdy Péter elkövetett. A társalgás sehogy se ment s az ifju már épen haza készülődött, amikor az öreg kocsis megérkezett a póstával.

Két egyforma hivatalos nagy levelet hozott. Az egyik Gaálócy Toninak volt címezve, a másik meg özvegy Morványi Lajosné, született Gaálócy Beatrix nevére szült.

A két levél tartalma is egyenlő volt. A címzettek hivatalosan arról értesítették

sokakat gondolkodóba ejt, hogy adósságot tulajdonképpen azon kölcsön vétel, amelyet oly célra fordítunk, ami nemcsak a törlesztést fedezi, hanem még szép hasznot is hajt?

De hát akkor, amikor a többség álláspontja az, hogy még ily körülmények között sem vesz fel újabb kölcsönt, mert conservatismusa inkább lemond minden oly esztől, amely az eddigi pótdadó arányát esetleg csökkenthetné és a felelősséget magára veszi, hogy a fejlődéssel járó főbb terhekre nem keres új és új jövedelmi forrást hanem azt ismét a pótdádra utalja; nyugodjunk bele ezen áthidalhatatlan nehézségbe.

Csak arra kell felhívunk a figyelmet, hogy ezen állásponttal miként egyeztethető össze az, hogy a város, ha azért, hogy önmagának egy jövedelmező vállalata legyen, adósságot csinálni nem akar, egy consessiót akar adni, de hogy ezen consessio meg adható legyen, mégis mintegy 75000 K. adósságot csinál?

Ezen problema megvilágítása azonban szorosán összefügg a

III.

nyílt kérdéssel.

A consessio tervezet 10. §. azt mondja: „A város már most kötelezi magát arra, hogy a telep üzembehelyezését követő 8 napon belül arra vonatkozólag (hogy a közvilágítás céljaira felhasználandó elektromos áramért évi átalányként 4500 koronát köteles fizetni) feltétlenül kötelező nyilatkozatot állít ki, oly formában, hogy ezen nyilatkozat alapján a község fizetési kötelezettsége valamely megbízható hazai pénzintézetre engedélyeztetvén az, az 1897 évi XXXII. tc. 2. §. 2. pontjának 2. bekezdése értelmében vállalkozó javára tőkésíthető legyen.

Mit mond a most hivatkozott törvényhely? „Az állammal, állami intézetekkel, törvényhatóságokkal és községekkel szemben fennálló és feltételtől nem függő követelések alapján jelen törvény hatálya alá tartozó kötvények akkor is kibocsáthatók, ha az illető követelésről kiállított okmány a követelés tőke összegének megjelölése nélkül, meghatározott számú éven át fizetendő összegekről szól.“

Hát ezen feltétlenül fizetési kötelezettséget vállaló nyilatkozat lényegben miben különbözik az adósság csinálástól? Mi kötelezettséget vállalunk, hogy évenként 4500 koronát fizetünk és ezen kötelezettség ellenében mintegy 75000 K. értékű községi kötvény lesz kibocsátható, amely ellenértéke az általunk fizetendő évi 4500 koronával törlesztetik. Miben különbözik ez azon adósságtól, amelyet pl. a káptalannál csináltunk a városház építésére?

Tehát itt arról van szó, hogy nekünk azért adósságot csinálni nem szabad, hogy egy jövedelmező vállalatot házi kezelésben alapítsunk, de adósságot csinálunk azért, hogy egy vállalkozó ezen vállalatot megcsinálhassa?

Kérdés tehát az is, hogy ha már a város új adósságot csinál, ezt nem-e önmagának csinálja azért, hogy a közvilágítási vállalatot házi kezelésben létesítse.

De ha már consessiót ad, szabad-e egy ily feltétlen fizetést magára vállalni? A villambizottság eredeti álláspontja az volt, hogy nem! De miután a vállalkozó csak ezen feltétlen fizetési ígéret ellenében fogadhatja el a consessiót, ellenértéket kellett a bizottságnak keresnie. Ellenértéket pedig abban talált, hogy a vállalkozó úgy a vezetékhalózatot, közvilágítási berendezést és a magán-csatlakozások azon részét, melyek nem a magánfelek tulajdonát képezik, mint a központi telep berendezésének tulajdonjogát a városra ruhazza át.

Ezzel akarta a bizottság a várost biztosítani az esetre, ha a vállalkozó a megszokott áramszolgáltatást 3 hónapon belül legalább világítási célokra saját hibájából újra meg nem kezdené, és ezért a község a szerződést megszüntetné, ha a vállalkozót csődbe kergetnék, vagy azért, mert vállalata nem jövedelmező, csődbe menne!

Hogy azonban a kérdés ily megoldása helyes-e? ez ismét összefügg a

IV.

kérdéssel.

Az eredeti tervezet szerint a consessio lejártával a központi telep kivételével a község területén levő egész hálózat és annak minden tartozéka a község tulajdonába megy

át. A consessio lejártá alatt az első 20 év leteltével, ezek megválthatók.

Felvetődött azon nézet, hogy hiszen a város nem kap semmit, ha a főértékek a gépek, dynamok stb. szóval a központi telep meg nem válthatók. Ép ezért kikötötte, hogy a központi telep tulajdona is átmenjen a város tulajdonába, és ezek is megváltás tárgyát képezzék.

Kérdés azonban elsősorban, helyes-e a bizottság ezen állásfoglalása? Helyes-e a városra, előnyöse ha nemcsak a külső felszerelés, hanem a telep berendezése is megváltás tárgyát képezi.

A szakértő szerint határozottan nem előnyös!

Folyt. köv.

A városház erkélyéről.

Megnyitó!

Ne tessék félreérteni! Ezekkel a sorokkal nem a városház erkélyét akarom a használatnak, a közforgalomnak átadni egy szóval: fölavatni. Ez már megtörtént egy szép nyári estén, mikor a „Kisgazdapárti képviselő-választás“ c. bohózat utolsó fordulójaként, megjelent a városház, addig még senki által nem használt erkélyén, Herczeg Sándor s egy kegyetlenül rossz magánjelenetben tudatta a néző közönséggel, hogy a szigetvári kerületet az országgyűlésen 5 évig vagy legalább is az új választásig nem képviseli senki, illetőleg -- a mi teljesen egyre megy -- ő lesz annak képviselője. Az én megnyitóm csupán egy rovatnak a bevezetése, melyben azokat a tapasztalatokat szándékozom előadni, a melyeket a városház erkélyéről szemlélődve szerezhethet az ember.

Mert a városház erkélye megfigyelésre rendkívül alkalmas. Mennyi mindent lehet innét szemmel tartani! Balról a vasuti utcát, a piacot, a templomot, az artézi kutat látom, előttem a takarékpénztár, a szolgabíróház, a főutca egy jelentékeny része, jobbról a Korona s a várba vezető ut. Egy szemfordulattal áttekinthetni tehát a város főforgalmi útjait, és helyeit melyeken a napi élet hullámai hozzák viszik az embereket. Amit

hogyan néhai nagybátyjuknak, Gaálóczy Barnabásnak az özvegye, Kendreő Judit elhalálozott és felerészben őket tette örökösévé. A hagyaték egy négyemeletes budapesti palotából állt, melynek felét a Gaálóczy-testvérek öröklék, a másik felét pedig a végrendelezőnek egy vérszerinti rokona, Kendreő Tóni kapja.

A testvérek ámulva néztek egymásra. Aztán miután a ketten egyszerre nyújtották az iratot Szentérdynek. Olvassa el ő is.

Mialatt az ifju elolvasta, Beatrix már annyira magához jött a meglepetésből, hogy kifejezést adhatott féktelen, csapongó örömeinek.

— Tóni! Tóni! Pestre burcolodunk! Ez volt az első szava. Aztán kacagott és összezsúpra a két kezét örömeiben.

— És maga nem is gratulál nekünk? — Az ifju meghatottan szorongatta mindkét kezét.

Nem nagy öröm volt biz' ez neki. Most még messzebb esett tőle a szeretett

asszony aki önző boldogságban nem is gondolt erre.

Tóni azonban megértette, mi megy végbe az ifju lelkeben. Melegen megszorította a kezét és részvételt nézett reá.

— No, erre ugyan sohase gondoltunk — szölte Beatrix. — Én a némit nem is ismertem. Azt hittem, hogy már régen meghalt.

— Én ismertem. Jóllehet még kis diák voltam, amikor találkoztam vele. Régen volt.

— De vajjon ki lehet az a Kendreő Tóni, akivel nekünk osztoznunk kell? — kérdezte Beatrix.

— A Kendreőkkel mi nemcsak ezen a réven, hanem vérszerinti rokonságban is vagyunk — magyarázta bátyja. — Atyai nagyanánk Kendreő-leány volt, bodaházi Kendreő Maria.

— Szóval a Gaálócyak és Kendreők között már két házasság volt... Beatrix elgondolkozott...

— Nem lehetetlen, hogy egy harma-

dik is létre jön — szölte Szentérdy Péter kellemetlenül mosolyogva.

— Ugyan, hová gondol?... (De azért Beatrix elpirult, mint a csinyen ért gyermek) Azt sem tudjuk milyen ember és hány éves?

Aztán boldog tervezgetésekbe merültek. Szentérdy hősies elszántsággal vett részt a társalgásban. Ott marasztották vacsorára is. A Kendreő Tóni neve sokszor fordult elő és Beatrixon olyankor mindig sajátos izgalottság volt észlelhető...

Mielőtt aztán Szentérdy hazament volna, abban állapodtak meg, hogy a testvérek egy hét múlva, bizonytalan időre fölmennek a fővárosba s a kastélyt és a hozzátartozó csekély birtokot Szentérdy Péter gondozására bizzák.

Persze Beatrix keveset aludt ezen az éjjelen. Csak hajnal felé nyomta el az álom. Álmában Kendreő Tóni jelent meg előtte... (Sajátságos... Ez az álomalak egészen olyan volt, mint Szentérdy Péter...)

(Folytatása következik.)

pedig nem látni innét, azt meghallja a tanácssteremből az ember, melyet csak egy üveg ajtó zár el ettől a helytől. Igazán csodálkozom a szigetvári újságírókon, hogy ezt a pompás helyet mindaddig nem vették észre s nekem, egy műkedvelőnek, kell fontoságát, használhatóságát s előnyeit fölfednem. Nem is késem hát azt elfoglalni s kitűzni zászlótartó vasába a Délsomogy lobogóját.

Az erkélyről a legkülönbözőbb dolgokat, a legváltozatosabb formában lehet elmondani. Szóhat róla a politika dörgedelmes hangja épúgy mint a hazafias lelkesedés ércses szózata. Vers épp oly joggal esendülhet meg rajt, mint a négyülésem hozott határozat kijelentése. Természetével összefér azonban a csendes elmélázás és a nyugodt szemlélődés hangja is.

Ez a rovat tehát eléggé alkalmas arra, hogy benne a mindennapi élet folyton változó eseményei közül azok, amelyek megemlékezésre alkalmasak és érdekesek, komolyan vagy tréfásan, dicsérve vagy gáncsolva úgy a hogy természetük engedi és kívánja, de mindig az izlés korlátai közt s a közjó érdekében tárgyaltassanak. Ilyen céllal és értelemben nyitom meg ezt a rovatot s kérem a szives olvasót: szenteljen néha unalmas soraimnak pár percet, ha másért nem, hát ellenőrzésképpen, hogy megtartom e programmat. A viszontlátásra!

A Délsomogy olvasóihoz!

Január elsejével tizenkettedik évfolyamába lép a „Délsomogy“. Ebből az alkalomból új előfizetést nyitunk lapunkra.

A „Délsomogy“ úgy politikai állásfoglalásában, mint társadalmi, közgazdasági és irodalmi szerepében hű marad eddigi multjához. Az a függetlenségi politika, amely e lapot nagy hagyományaihoz hiven eddig irányította, ezentul is mindenben vezér elve lesz.

Előre törekvő városunknak és környékének szüksége van egy olyan organumra, mely minden magán és klikk érdek kiküszöbölésével egyedül és tisztán a közérdeket szolgálja. Azért is főtörekvésünk arra irányul, hogy személyes érdekek mellőzésével mindennemű a közérdeket érdeklő panaszok és sérelmek ellen latba vessük minden erőnket.

A „Délsomogy“ hű krónikása lesz ezentul is a napi eseményeknek s elfogulatlanul fogja azokat bírálni. A „Délsomogy“ fel fogja ölelni minden a kulturát, közgazdaságot és társadalmat illető kérdéseket s ezeket mindig liberáisan és demokratikusan fogja tárgyalni. A szépirodalmi részt illetőleg igyekezni fogunk, mindig valami újat és vonzót nyújtani, hogy t. olvasóink legkényesebb igényeit is kielégítsük.

Kérjük t. régi előfizetőinket, hogy amiként 11 évig hiven kitartottak mellettünk és támogattak bennünket, ezen támogatást most se vonják meg tőlünk, sőt arra kérjük őket, hogy ismervén

lapunkat, azt terjeszteni és ajánlani sziveskedjenek.

A t. olvasóközönséget pedig arra kérjük, hogy lapunkra előfizetni kegyeskedjék, mert egy a közönség szolgálatában álló lapnak erőt a küzdelemre olvasóinak minél nagyobb többsége és bizalma adhat.

A „Délsomogy“ pedig 11 éves fennállása alatt megmutatta, hogy erre hiven és becsülettel rászolgált.

Az előfizetési díjak maradnak a régiek!

Tisztelt vidéki előfizetőinknek jövő számunkban postautalványt küldünk. Helybeliek pedig Kozáry Ede könyvkereskedésében is előfizethetnek.

A t. közönség pártfogását kéri tisztelettel

A Délsomogy szerkesztősege és kiadóhivatala.

H I R E K.

Újévi köszöntő.

Szívből kívánunk boldog újévi üzeneteket azoknak, akik minket értenek.

Hozzánk való igaz érzelmükért:

nemes szívük jutalmát lelje meg.

Akik pedig ránk sanda szemmel néznek —

— köszöntőt rájuk is mond ez a lap: csak olvasgassák számaink tovább is s a bosszúságtól pukkadozzanak.

Boldog új évre virradjon a város!

A pótdója ne legyen nagyobb, és kapja meg a Drávai vasutat, amit félig máris elszalajtott.

S gyulladjon föl utcáiban végre:

a villamnak izzó fényugára,

hogy a szegény járó-kelő este

ne tévedjen térdig be a sárba.

Nekünk pedig a forduló esztendő,

ne hozzon mást: mint jókedvet, erőt,

hogy tisztünket buzgón végezhesük,

mint tettük mindig hiven ez előtt.

Támadhat aztán ellenünk akárki,

bármily nagyhangu, büszke pöffeteg:

zászlójánál a Délsomogy kitart

s nem dönti meg minden kis fürgeteg.

— **A törvényhatósági bizottság megalakítása.** Somogyvármegye törvényhatósági bizottságának újbóli megalakítása céljából Makfalvy Géza főispán 1911. évi január hó 9 ik napjára Kaposvárra, a vármegye székházának gyűléstermébe rendkívüli közgyűlést hívott össze.

— **Egyházmegyei hír.** Zichy Gyula gróf pécsi megyéspüspök Szabó Ferenc mozsgói káplánt Vajszlóba segédlelkésznek küldte ki. A mozsgói kápláni állás egyelőre betöltetlen marad.

— **Eljegyzés.** Kaiser Rezső potonyi vendéglős eljegyezte Gottlieb Teruskát Lajos-Komáromból.

— **Szegény iskolás gyermekek felruházása.** Az áll. elemi iskolába járó szegény tanulók mint minden évben, úgy az idén is a báró Wenckheim-alapból felruháztattak: és pedig 127 tanuló kapott eszmat. 23 pedig télikabátot. A felruházásra fordított összeg ez évben 1417 korona 20 fillért tett ki.

— **Aprószentek napján.** Kovács József helybeli kőműves segéd fűzfából fonott ostorával az utcán végig verekedett s a járó-kelőket bántalmazta. A rendőr azonban tőle az ostort elvette és bekísérte. — Jól tette.

— **A pásztorjáték megismétlése.** A jótékonycélu előadás, a fényesen sikerült „Pásztorjáték, (szindarab 4 felvonásban) újra elő lesz adva Újév napján mélyen leszállított helyárrakkal. Helyárak: I hely 1—5 sor 60 f. II hely 5-tovább 40 f. Állóhely 20 f. Iskolás gyermekeknek 10 f. Felülfizetéseket a szegények részére mély köszönettel fogadunk. Kezdeté d. u. fél 5 órakor.

— **A délutáni vonat** ügyében az előjáróság a közóhajnak engedve, megkereste a Máv. igazgatóságát, hogy a Baresről kiinduló délutáni vonatot anélkül továbbítsa Pécsre, hogy ez a Budapestről jövő személyvonatot bevárni kénytelen volna. Mint köz tudomásu, rendes körülmények közt is a Lőrincen való várakozás miatt csak 5 óra felé érkezik be a kérdéses vonat. Sokszor pedig olyan későn, hogy az utasok anélkül, hogy a városba bemehetnének, akár újra jegyet válthatnak a visszatérésre. Ezen menetrend mellett a Bares—Szigetvár vidékéről Pécsre gravitáló közönség jogos igénye szenved csorbát, mivel alig van ideje, hogy sokszor fontos üzleti ügyeit Pécse elvégezhesse. Hasonló értelmű kérelem intézése iránt egyidejűleg a baresi előjáróság is meglett keresve.

— **A Keresztény Nőegylet zongora felavató estélye** esütörtökön dec. 29-én volt az Olvasó együletben. A műsor minden száma elismerésre méltó volt, úgy Gedeon Sándor „Zsarnok“ című fotolvasásával, Tolnay Bertalan Gyulay Pál „Éji látogatás“ e. költeményének elszavalásával. Nagy Károly, Mészay György, Jámor László, és Henézi Mihály a férfi szóló-quartettel, Ocsodál Ilonka, dr. Leitner Nándor és Gosztonyi Andor zongora játékokkal arattak babért. A mulatság összes bevétele 58 K 50 f. Felülfizettek Gedeon Sándor, dr. Leitner Nándor, Nagy Károly, Udvarny Ferenc, Nyárády István, Gärtner Károly 1—1 K, Klie János 50 fillér, miért is köszönetet mond a nőegylet.

— **Késelés karácsonykor.** Mozsgón történt karácsony este 7 órakor, hogy Kis János házatól vígan jöttek ki a legények Kismester József, Keresztes Ferenc és Kovács József (gyarmati). Amint az utcán haladtak Keresztes kötekedni kezdett társaival és pálcájával Kovács kalapját leütötte. Erre Kismester azt mondta: hogy — vedd el tőle a pálcát. — Te vedd el, válaszolta Keresztes mire Kismester neki ugrott és Keresztest földre tepervén lojtogatni kezdte, ez pedig kinyitván zsebkését Kismestert baltáján megszurta. Az ügy a büntető bíróság elé került.

— **Öt- és ötvenfilléres váltópénz.** A bécsi kereskedelmi kamara azzal a kéressel fordult az osztrák kormányhoz, hogy igyekezzen megállapodást jutni a magyar kormányval az öt- s ötvenfilléres váltópénz kibocsátása érdekében.

— **Véresre vert leány.** Valóban fura és csunya szokás nálunk, hogy aprószentek napján a suhancok házról-házra járnak korbácsolni és azt hiszi népünk, hogy az úgynevezett sibárral akár súlyos testi sértést is okozhat, mint azt Czigelédi Gyula és Lengyelóti András 12 éves gyermekek tették; kik a Hosszu-utca sarkon Magyar Rozsi eszéleányt véresre verték és ruháját is letépték. Fél vannak jelentve.

— **Megserétezett tolvaj.** A múlt héten Czinkovszki János Palaj-pusztai erdős egy embert vessző lopáson tetten ért. — Miután azonban az illető futásnak eredt és többszöri felszólításra sem állott meg, az erdős utána lőtt és megserétezte. Így aztán pár nap múlva kitudódott, hogy a vesszőket Biró István hedrahelyi lakos akarta ellopni.

— **A pécsi kereskedelmi és iparkamara** f. hó 28-án tartotta ez évben utolsó közgyűlését. Az elnöki jelentések során a közülés örvendetesen tudomásul vette a keresk. miniszter leiratát, mely szerint a pénzügyminiszter utasította a pénzügyigazgatóságokat, hogy az 1911—1912 évekre az adó-kivető bizottságokban felerészben kereskedők és iparosok neveztesse ki. A bennünket érdeklő tárgyakról a következőkben számolunk be. A közöshadsereg részére a pécsi kamara területén lévő iparosoknál 500 pár bakkanec és 13532 drb. szijgyártó cikkre történt megrendelés. Véleményes jelentést kért a ker. miniszter a kamarai kerületek újabb beosztása tekintetében. — A közgyűlés felterjesztésében kéri, hogy Kaposvár mint rendezett tanácsú város és Bares, mint szolgabírói székhely önálló kerületnek jelöltesse. — A kamara Somogyvármegye törvényhatósági ipartanácsába megválasztotta Szilágyi Samut, Weisz Márkust, Kertész Adolfot és Grünhuth Rezsőt. Felterjesztés intéztetett a ker. miniszterhez a fafaragó, kocsifonó és szövő ipari tanfolyamok ipari versenyének korlátozása tárgyában. — Elintéztetett végül több segélyiranti kérvény és ösztöndíjak kiosztása.

— **Köszönet nyilvánítás.** A jótékonycselekvő pástorjatektra a karácsony másnapján tartott előadáson részben felülfizettek, részben pedig jegyüket megváltották: Dr. Szily Ádám 5 K, dr. Rosenberger Alajos, Mandeville Frigyes, Benked József 2—2 K Háj Ede, Heregh József, Verböcsey János, Morgenstern Bernát, Ocsodál Ödön, Berkes József 1—1 K N. N. 20 f. N. N. 30 f. N. N. 30 f. A nemes szívű adakozóknak ez uton is a legmélyebb köszönetünket fejezzük ki a szegények nevében. — Isten fizesse meg!

— **„Háztartás” — a háztartásban.** Tizenhét év alatt bebizonyosodott, hogy a „Háztartás”, amely *Urainé Hentallér Lilly* kitűnő szerkesztésében jelenik meg, szinte nélkülözhetetlen támogatója és tanácsadója a magyar házi asszonynak. A „Háztartás”-ban minden van, ami a magyar háziasszonyt érdekli. Harmincöt rovata kizárólag a házzal, konyhával, élelőkamrával, gazdasággal, kerttel, baromfiudvarral, stb. foglalkozik. Hasznos és fölötté tanulságos cikkeit szakemberek írják. A lapban van divat, kézimunka, gyermeknevelési rovat is, továbbá novella, regény, vers A „Háztartás” egyedül áll a maga nemében. Erről bárki meggyőződhetik, aki a szerkesztőségtől (Budapest, VII., Aréna-ut 68.) mutatványszámot kér. Előfizetési árai: egész évre 12 K, félévre 6 K, negyedévre 3 K. Alkalmhatatlannok, lelkészek, tanítók, jegyzők olcsóbban kapják.

— **Agyonütötte az apját.** Tegnap délután önként jelentkezett Szigetváron a büntető bíróságnál Ránics János 19 éves merényei téglás legény és elmondta, hogy az anyjával vadházasságban élő atyját az 50 éves *Fridrich Imrét* azért mert anyját és testvéreit egy nagy késsel megakartta ölni, ő erős felindulásában egy fadarabbal agyonütötte. — Letartóztatták.

A szigetvári kir. járásbírói ügybeosztása az 1911. évre.

I. Fogalmazási szakban:

1. **Batta Béla** vezető kir. járásbíró ügycsoportja:

Elnöki, egyezségi ügyek, sommás perek, mászhatósági polgári megkeresések elintézése, továbbá a kir. járásbírói vezetőjének hatáskörébe utalt s a vezetéssel járó teendők, fogház feletti felügyelet, büntetések elhalasztására, pénzbüntetések részletekben való lefizetésére irányuló kérelmekről felvett jegyzőkönyvek elintézése, szóbeli keresetek, egyezségi ügyekre vonatkozó kérelmek és ügyvédek elleni panaszok felvétele.

2. **Diemár Gyula** kir. járásbíró ügycsoportja.

Büntető, vizsgálóbírói ügyek mászhatósági büntető megkeresések, büntető vegyes, örökösödési, örökösödési bizonyítványi ügyek és a polgári vegyes ügyekből Dr. Polgár Kálmán albiró ügycsoportjához nem tartozó ügyek elintézése, a büntető ügyekkel együtt a fiatalok terheltek ügyei is, büntető panaszok, feljelentések, halasztási és részletfizetési kérelmek felvétele.

3. **Dr. Polgár Kálmán** kir. albiró ügycsoportja.

Fizetési meghagyások, fizetési meghagyásokból eredő mászhatósági megkeresések, anyakönyvi és végrehajtási ügyek, a polgári vegyes ügyekből a végrehajtással kapcsolatos ügyek és az összes telekkönyvi ügyek elintézése, továbbá a vizsgálóbírónak elhalasztathatlan szükség esetén való helyettesítése, fizetési meghagyási és végrehajtási ügyekre vonatkozó összes kérelmek felvétele.

Özörenyi Károly jegyző Batta Béla vezető kir. járásbíró mellé van beosztva.

II. Kezelési szakban:

1. sz. jegyzői iroda, vezetője **Tarján Jenő**.

Ügyköre: A sommás perek végrehajtási ügyek mászhatósági polgári megkeresések anyakönyvi és polgári vegyes ügyek lajstromjának vezetése és ezen ügyek kezelési teendőinek ellátása, a postán érkező közönséges levélküldemények átvétele s a gyűjtő szekrény kezelése.

II. sz. jegyzői iroda, vezetője **Kaszab Lajos**.

Ügyköre: Büntető ügyszakra vonatkozó összes lajstromok vezetése, ezek összes kezelési teendőinek ellátása, ezen ügyekben jegyzőkönyvvezetés; kézbesítés végett a mászhatóságoktól érkezett ügyek továbbítása.

III. sz. jegyzői iroda, vezetője **Maurer Ödön**.

Ügyköre: Elnöki, örökösödési, örökösödési bizonyítványi, fizetési meghagyási ügyek,

fizetési meghagyásokra vonatkozó mászhatósági megkeresések lajstromjának vezetése, ezen ügyek kezelési teendőinek ellátása s a bírói leétnapló vezetése.

A telekkönyvi osztálynál.

Gosztonyi Sándor tkvezető ügyköre:

Telekkönyvi bevezetések, szemlék, kivonatos telekkönyvi másolatok kiadása, értesítés adás.

Csendes Géza irodatiszt ügyköre:

Tkvi, iktató, kiadó, irattár kezelése, anyagszerszámadás s leltári naplók vezetése.

Panasznapok minden kedd és péntek d. e. 9—12 órája, ha azonban ezen napok ünnepnapokra esnek, a megelőző napok d. e. 9—12 órája.

Az irodák a felek részére nyitva vannak köznapokon d. e. 9—11 óráig.

Tkvi értesítések adatnak köznapokon d. e. 9—11, vasár és ünnepnapokon d. e. 9—10 óráig.

Apró történetek.

Hittanórán.

A tisztelendő káplán ur, az egyik hittanórán azt kérdezte a minap az egyik fiutól:

— Ki volt a legelső ember a világon?

— Kossuth Lajos édes apánk; — volt a felelet.

— Jól van, jól édes fiam, de hol marad Ádám?

— Ádám? . . . Az nem számít, mert az — külföldi volt.

A huszár.

Egy brutális főszolgabíróról beszélnek, hogy nem tudott az egész járásban keríteni a maga számára egy kiszolgáló huszárt; senki sem tudot kedve szerint tenni semmit.

Egyszer aztán egy hatalmas természetű legény ajánkozott hozzá huszárnak. A főbíró jól körülnézte a fiut aztán megkérdezte:

— S gondolod, hogy meg tudsz felelni a kötelességednek?

— Hogyne tudnék kérem alásan.

— Hát eddig mi voltál?

— Állatszeliidítő.

A jelszó.

Városunkban történt. Azt mutatja, hogy a parasztember ugyancsak körültekintő és figyelmes. Pénzecskeje volt egy itteni magyarnak és a takarékpénztárban akarta elhelyezni. Elvégre az érdek mégis csak jól esik. Aztán biztos is a pénzecske. Ugy ám, csak épen az a bökkenő, hogy a kiskönyv elveszhet, meg el is lophatják a ládafiából, mert hiszen az ördög nem alszik. Aztán a mit az ember keservesen összekuporgatott, valami pernaheider kikaparja a sporkaszábul.

— Tekintetes uram, instálom, — vakarja meg a füle tövét az öreg — hogyan lehetne segíteni a bajon, hogyha a könyv elkallodik, hogy ki ne kapja más a pénzt?

— Hát válaszon valami jelszót, bá-

tyám, világosítja a tisztviselő.

Jelszó? Ezt bajos megérteni. Hosszas megvárászat kell ahhoz. Végre megállapodnak. A bácsinak van egy láncos kutyája, a Bodri. Legjobb lesz hát a kutya neve jelszónak. Szépen rá is írták a könyv lapjára a hű kutya nevét. Amire aztán a magyar annak rendje szerint elment. El ám, de már az ajtóban mégis csak vissza kellett fordulni. A gond csak gond és nem hagyja nyugodni az embert.

— Tekintetes uram, de aztán mi lesz, ha meg talál döglenni a Bodri?

Különfélék.

Az első gőzgép Magyarországon Emlékeztetes Ferenc, császár mondása, a ki a vasut ellen azt hozta fel, hogy ő a vetéseket nem engedi felgyújtatni, a vasutat nem engedi meg. A gőzgép azonban már sokkal korábban ismeretes volt nálunk. Az elsőt 1721-ben állították fel és pedig Ujbányán, Potter durhami mester. A gépet az ujbányai bányaműveknél vízemelésre használták. Ez a gép két éven át volt üzemben és Anglián kívül az első volt, a mely ipari célokra szolgált.

140 Kilométeres repülés. Bámulatra ejtő az a sebesség a mit a repülőgépekkel el lehet érni. A gyorsvonatok maximális sebessége 90 kilométer, a mit azonban sohasem lehet teljesen kimeríteni. 90 kilométer a vasut évszázados ismerete után. A repülőgép pedig gyermekkorában 140 kilométeres sebességet tud elérni. Ezt a sikert érte el Barrier francia aviatikus, a ki a meuphisi versenyen ezzel érte el a sebességi rekordot.

Telefon a vasuton. Egy francia mérnök zseniális találmánya, hogy a robogó vonattal lehet telefonösszeköttetést teremteni. Ezen újításnak az amerikai vasutaknál van a legnagyobb szerepe. T. i. Amerikában a tehervonatok nem előre megállapított menetrend, hanem az áru mennyisége kívánta időközökben közlekednek. A minden rendszert mellőző közlekedésnél azzal veszik az összeütközéseknek elejét, hogy külön hivatalnokokat alkalmaznak arra a célra, hogy az a megállás, keresztezés, megelőzés és továbbmenés iránt táviró és telefon útján intézkedhessék. Fontos az érintkezés gyorsasága és könnyősége akkor, ha a vonat valami ok miatt a nyílt pályán kénytelen megállni. Ezt pedig az új telefonberendezés igen megkönnyíti. Éppen ezért a személyvonatokat is fel akarják szerelni ily telefonkészülékkel úgy, hogy az utasok a vonatról is kaphatnak telefonkapcsolatot a pályaudvarokkal.

Mélyen tisztelt vevői, rokonai és jóakaró barátainak

Boldog új évet kíván!

KOZÁRY ÉDE

nyomdatulajdonos és papirkereskedő Szigetvár.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabonakeresk. jelentése szerint

Árak 50 kilogramonként értendőnek.

Szigetvár, 1910. december 30-án.

Buza	—	K 10,20	10,30
Rozs	—	7, —	7,10
Arpa	—	7, —	7,20
Zab	—	7, —	7,10
Tengeri csöves	—	—	5, —
É. l. l. öny	—	7, —	—
B. l. l.	—	10, —	—

Budapesti áru tőzsde.

Határidő üzlet.

Buza áprilisra	—	—	10,57
Rozs " "	—	—	7,72
Zab " "	—	—	8,39
Tengeri májusra	—	—	5,55

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közöltékeit nem vállal felelősséget a szerkesztő

**Kaiser Rezső
Sottlieb Teruska**

jegyesek.

Potony Lajoskomárom

1910. December havában.

670 sz.

1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1910. évi V. 451/1 számú végzése következtében Tóth István ügyvéd által képviselt Gali Imrő István és Gali Imrő Katalin javára 600 K. — fill. s jár erejéig 1910. évi szeptember hó 19. én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1600 koronára becsült következő ingóságok u. m. I. mén ló nyilvános árverésen eladatni.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1910. évi V. 451/2 számú végzése folytán 146 K 57 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Istvándiban alperes lakásán a csallány közben leendő megtartására 1911. évi január hó 4. ik napjának délutáni 3 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elővezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetváron 1910. évi dec. hó 19.

Klie János

kir. jbir. végrehajtó.

903 szám.

1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a községi kir. járásbírósnak 1910. évi Sp. II. 278/4 számú végzése következtében Tóth István ügyvéd által képviselt Községi takaréktár javára 15933 K 43 f. s jár erejéig 1910. évi dec. hó 2. an. fogatosított kielégítési végrehajtás útján leülfoglalt és 947 koronára becsült következő ingóságok úgy mint bútorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1910. évi V. 663/2 számú végzése folytán 15933 K 43 f. tőkekövetelés ennek 1909. évi apr. hó 10. napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összesen 328 K 70 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Szigetvárott alperes lakásán Ferenciek utca 79. sz. alatt leendő megtartására 1911. évi január hó 4. ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elővezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár 1910. évi dec. 19. napján.

Klie János

kir. bir. végrehajtó.

3291 tkvi.

1910 szám.

Árverési hirdetmény kivonat

A szigetvári kir. járásbírósnak mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Wesner Szilárd és társai végrehajtóknak ifju. Henczi György barsci lakos végrehajtást szenvedett elleni 300 korona, 166 korona 80 fillér és 3800 korona tőkekövetései és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területéhez tartozó és a szigetvári kir. járásbírósnak kerületében fekvő s a barsci 1329 sz. tjkvben A. f. 147/a hrsz. alatt felvett ingatlan az 1911. évi január hó 13. napján délelőtt fél 12 órakor Bareson a község házában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

A kikiáltási ár 2747 korona.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb árban eladatni nem fog s vevő a bánatpénzt a vha. 25. §-a értelmében kiegészíteni köteles.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 %-át vagyis 275 korona — fillért készpénzben vagy ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni.

Szigetvár, 1910. évi november hó 27. én.

Dr. Polgár sk. kir. albiró.

A kiadvány hiteléül:

Gosztonyi tkvvezető.

TÖRLEY

TALISMAN
CASINO RESERVE

Értesítés!

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy 1. évi január hó 1-én Szigetváron báró Biedermann Rezső-utca 42 szám alatt

Gőzmosó és vegytisztító flók intézetet nyitottam.

Elvállalok minden e szakmába való fehérnemű tisztítást, valamint vegyileg tisztítható bármilyen női vagy férfi öltönyt, gyermekruhát, jelmezt, egyházi ruhát és diszöltönyt. Továbbá csipke, bársony szövet, tuniszi függöny, perzsa szőnyeg, ugyancsak szőrmeárus a legfinomabb szallag és himzések is.

Megbizottam:

Krebsz Irén Szigetvár.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve maradtam tisztelettel

Vargha József

központi gőzmosó és vegytisztító
Pécsett, Ferenciek-utca 12 szám.

Előzetes!

A Schicht szarvasszappan

valódi csakis a

Schicht

névvel és a „szarvas” védjegyvel!

3290 tkvi.
1910 szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szigetvári kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy May István, ugy Bacsódrávidéki takarékpénztár végrehajtatóknak ifju Huber János bacsódrávidéki végrehajtást szenvedett elleni 500 korona illetve 1375 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kaposvár kir. törvényszék területéhez tartozó és a szigetvári kir. járásbíró kerületében fekvő s a bacsódrávidéki 1000 sz. tjkben a I. 1-3 sorsz. p. felvett ingatlanból ifju. Huber János B 3 sorsz. alatti, ugy a bacsódrávidéki 1705/a sz. tjkben A I 1-3 sorsz. alatt felvett ingatlanból a B 1 sorsz. alatti illetősége az 1911. évi január hó 11 napján délelőtt fél 12

órákor Bacsódrávidéki közszékházánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

A kikiáltási ár a két ingatlan illetőségre külön külön 1188 korona.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb árral eladatni nem fog s vevő a bánatpénzt a vhn. 25. §-a értelmében kiegészíteni köteles.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 %-át vagyis 120 korona — fillért készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni.

Szigetvár, 1910 évi november hó 27-én.

Dr. Polgár sk. kir. albiró.

A kiadvány hitelül:

Gosztonyi tkvvezető.

Szigetvári segély-egylet szövetkezet alakult 1872.

Felhívás!

A szigetvári segély-egylet 1906. évi társulat részvényei f. év végével leszámolnak, az igazgatóság **egy új 39-ik évi társulat**

alakítását határozta el.

Értesítetnek tehát mindazok kik résztvenni óhajtanak, hogy részvényeket f. évi november hó 15-étől az évi rendes közgyűlésig az intézet helyiségében előjegyezhetnek.

Barcsón Pajtás Jakab és Lovrencsics József uraknál. — Baranya-Sellyén pedig Krommer Károly urnál.

Az előjegyzésnél részvényenkint 10 fillér beiktatási díj fizetendő. A vidéken lakó egyesületi tagok teljesítendő költségmentes befizetések céljából a m. kis. postatakarékpénztárnál nyitott, chek számlánk befizetési lapjait kívánatra megküldjük.

Kölcsönök már januárban folyósíttatnak.

Kelt a szigetvári segélyegylet szövetkezet 1910. évi november 4-én tartott igazgatósági üléséből.

Szabó Sándor
ügyvéd, titkár.

Oscsodál Gusztáv
vezér-igazgató.

A legfinomabb
kölzsvári
gyógy-és pipere
szappanok,
valamint
fog crém és
fog porok
és a valódi

Johanna Mária Fariña
Kölni viz

kapható:
Kozáry Ede

könyvkereskedésében
Szigetvár.

Eladó-téglatelep.

A szigetvári határban egy jó forgalmu téglatelep, közösség megszüntetése végett. **szabad kézből eladó.**

A 3 holdas területen 6 ereszes cserépszindely felszerelt deszkákkal és két téglafélszer 20—20 méter oldal takarókkal ellátva. Három szobás cseleddlakás zárt sértésórákkal.

Hetvenezeres tégláégető stoke-mence, szénegetésre berendezve tetőzettel vasajtókkal, és hozzátartozó tüzelő szerszámokkal, padló deszkákkal.

A vétel részlet fizetésre is történhetik.

Venni szándékozók ijanak:

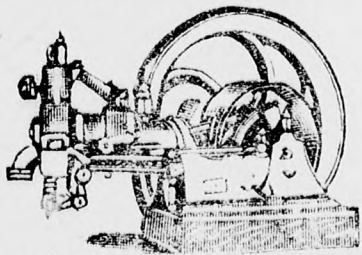
ifj. Kelemen Ferencz és Góbi István

tulajdonosoknak

Hobol u. p. Szigetvár.

Drezdai Motorgyár rész.-Trs.

Németország egyik legrégebb és legnagyobb motorgyára

Szállít szakkörökben elismert legjobb gyártmányu Benzin-, Nyersolaj-, Gáz-, Petroleum motorokat és lokomobilokat valamint Szivógázmotorokat.

Meglepő ujdonság!

EGYETEMES GENERATORUNKKAL

a tényleges lóerő

Óránként csak kb. 1 fillérbe kerül.

Vezérlépviselet:

GELLÉRT IGNÁCZ ÉS TÁRSA

Budapest Teréz-körút 41. Telefon 12-91.

Legmesszebbmenő jótállás! Kedvező fiz. feltételek.

Legcélszerűbb!

Legolcsóbb!

Mindenkinek nélkülözhetetlen

A FRANKLIN KÉZI LEXIKONA

mely három nagy nyolcadrétű kötetben rövid és tömör leírásokban tárgyalja az összes tudnivalókat.

Minden cikkét kiváló szakemberek írták tehát adatai feltétlenül megbízhatók; csak azt öleli fel, amire a művelt embernek tényleg szüksége van s akkora terjedelemben, amennyiben szükséges.

Szövegét száznál több tábla — köztük sok színes — teszi szemléletessé

A Franklin Kézi Lexikona lesz tehát a magyar közönség mindennapos használatra való, könnyen kezelhető, praktikus és hű tanácsadója.

A három pompás kötet ára 54 korona.

Az első kötet 1911 elején jelenik meg, a II. és III. kötet rövid időközökben.

Megrendelhető:

Lampel R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.-nál
Budapest VI., Andrassy-ut 21. és minden könyvkereskedésben

Feihivás!

A „Polgári Önségélyző Egylet Szövetkezet“

SZIGETVÁROTT
igazgatóságától,

mellyel a nagyérdemű közönség tudomására hozza, miszerint a

15-IK ÉVTÁRSULAT alakulása céljából

a részvények jegyzése

1910. november hó 12-én vette kezdetét.

Az évtársulat 5 egymást követő évre alakul.

A vidéken lakó részvényesek befizetések díjmentesen való eszközésére az intézet postatakarékpénztári befizetési lapokat kívánatra ingyen küld.

Részvények mindennap jegyezhetők, minden részvény után 10 fillér beiratási díj fizetendő.

A heti befizetések kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken eszközölhetők.

Kelt Szigetvárott a „Polgári Önségélyző Egylet Szövetkezet Szigetvárott“ igazgatóságának 1910. évi november hó 12-én tartott üléséből.

Dr. Kriszt Béla
ügyvéd, intézeti ügyész.

Nicsovics Vazul
h. vezérigazgató.